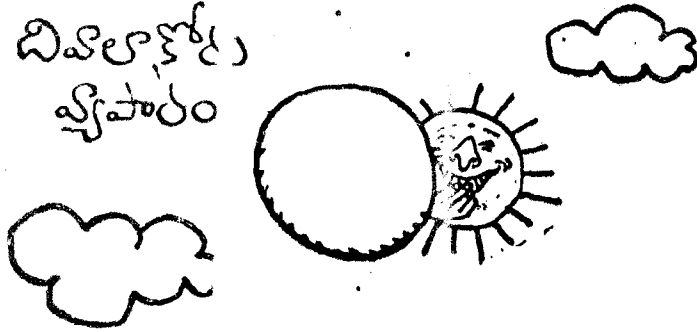


దివ్యలక్ష్మి
వ్యాపారం



వ్యాపారంలో పోటీ వుండేందుకు మంచిదే కానీ అది ఆరోగ్యకరంగా వున్నప్పుడే రాణింపు. అలాగాక అదుపు లేకుండా విజృంభిస్తే కొంపలు ముగిపోతాయి. ఇది పెద్ద పెద్ద వ్యాపారాలకే గాదు, చిన్న వాటికీ వర్తిస్తుంది.

అంతా కలిసి ఎంగిలాకు విసిరితే పడేంత దూరంలో --

వ్యాపారంలో పోటీ ప్రారంభమైంది. బొగ్గు కుంపటిలా రగులుకుని త్వరగానే దాని ప్రతాపం చచ్చింది. అప్పటిదాకా ఏక పెనంగా సాగుతున్న సంగారికి యిది

వంక మామిడి రాధాకృష్ణ ఉరఫ్ కామరాజు రామారావు అను

“శ్రీ రమణ”

మా పూర్వో అప్పటి సంగారి అల్లుకొట్టు వొక్కటే! కూలి తీసుకోవానికి ఎక్కెళ్ళిందో వచ్చిన నాయదారి నాంచారమ్మ, సంగారికి పోటీ మరో అల్లు కొట్టు పెట్టింది. కోతల సీజన్ లో వచ్చిన నాంచారమ్మ కూలి అందంలో బాటు మున్నబుగారి సావిట్లో వుండేది. కోతలు పూర్తయ్యాక అందరూ వెళ్ళారు గాని నాంచారమ్మ మాత్రం దిగజేసి పోయింది మా పూర్వోనే. మున్నబుగా పెదపాలేరు బలవంతం మీద వుండేపోయి దని కొందరు కుర్రాళ్ళు చెప్పుకున్నారు. కనిజానిజాలు మనకు తెలియవు. ఓ ఉషో యాన గ్రామ కచ్చేరి యెదర నాంచారమ్మ అల్లుబట్టి వెలిసింది. సంగారి దుకాణం రామారాయం వచ్చిన. రెండూ దగ్గరగా వుంటాయి.

మ్యోమెన్నుగా తయారైంది. అయితే సంగారి నిబృరమైన మనిషి కావడం వల్ల, స్థానబలమి వుండటంచేత, పైగా అల్లు కొట్టులో విశేషానుభవం వున్నందున అట్టే డిలాటడలేదు. సంగారిచేత అరుపు లేదని ఖచ్చితంగా చెప్పించుకున్న వాళ్ళంతా నాంచారమ్మ దుకాణం దగ్గర పొద్దున్నే రేవిణి వేసి ఏకం దాకా తిని వెళ్తున్నారు. సంగారి దగ్గర ఆకులు తీసేస్తూ, పాసింజర్లకి మంచినిచ్చు అందించే శివాయ్ నాంచారమ్మ దగ్గర కుదిండు. ఒంటెక్కమీదే లాక్కొస్తోంది సంగారి.

వ్యాపారాభివృద్ధికి గాను నాంచారమ్మ హోం డెలివరీ స్కీము పెట్టింది. పూర్వో కాస్త పెద్దవాళ్ళ ఇళ్ళకు పొద్దున్నే అల్లు పొట్లం పంపించేసేది శివాయ్ చేత.

ఖాతాదార్లను ఆకట్టుకోవానికి, ఆకర్షించడానికి కారప్పచ్చడితో బాటు బొంబాయి చట్నీ కూడా వడ్డించేది. పైగా చక్కని అరుపు సాకర్యం!

పది రోజులు తిరిగే సరికి నాంచారమ్మ అమ్మకాలు వివరీతమై పోయినాయి. సంగారి క్కూడా క్వాలిటీ పెంచటం తప్పని సరి అయింది. అసలుకీ నష్టం రాకుండా వెయ్యకలిగిన మార్పులన్నీ చేసింది. బియ్యం నూకల్స్ నాలుగు మినప బద్దలు వెయ్యడం తప్పని సరి అయింది సంగారికి.

నాంచారమ్మ అల్లు పెనం “సుయ్” మనడం ఆ పూరికి మేలుకొలుపుగా, కోడి కూతగా మారిపోయింది. సంగారిని దెబ్బ తీయడమే తన ఏకైక లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నది నాంచారమ్మ. ఇంకో వారం గడిచింది. నాంచారమ్మ కాళ్ళకు వుండే వెండి కడియాలు, చెవులకు వుండాలిన కమ్మలూ కన్పించలేదు. పోటీ ఆడదానిగా సంగారి జాలిపడ్డది. పోటీని అదునుగా తీసుకుని అప్పులు పెట్టేస్తున్నారు జనం. పైగా అప్పటిదాకా పదిపెనం అల్లుని పావలాకి మూడు అన్నది నాంచారమ్మ. అందరికీ నాంచారమ్మ కొట్టు ధర్మనాత్రం అయి పోయింది.

పది రోజులయ్యాక వో రోజు నాంచారమ్మ అల్లుకొట్టు తీయలేదు. కోడి కూత వినిపించనందుకు ఖాతాదార్లు ఆదుర్దాపడ్డారు. అలవాటుపడ్డ జనం నక నక లాడారు. చివరకు నాంచారమ్మ దివాలా తీసిందని తేలింది.

రామారాయం వచ్చిన సంగారి పెనం దగ్గర గంభీరంగా కూర్చోని వుంది. ఇప్పుడు సంగారి అమ్మకాలు మూడింత లెనాయ్. నాంచారమ్మను చేరదీసి ఏండ్లు బేస్తే వుద్యోగం యిచ్చింది.

“అది నీకు పోటీగా కొట్టెట్టింది కదా! దాన్నెందుకు చేరదీశావ్” అని అడిగితే-

“పాపం! అది లేకపోతే యియ్యానాకింత బేరమే వుండకపోను. చేతి చమురుతో పూర్వో చాలామందికి పొద్దున్నే అల్లు తినే అలవాటు మప్పింది అదే కదా. అందుకే నాంచారమ్మంటే నాకు యిశ్వాసం” అని జవాబిచ్చింది సంగారి.